

Anneli Kanto ja Mika Kolehmainen (kuv.): Liian suuri tammi. (Hirmuinen vedenpaisumus ja muita myyttisiä tarinoita. Karisto 2007.)

Tämä kirja hersyy huumoria. Kertomukset Raamatusta, Kalevalasta ja Kreikan ja pohjoisten kansojen kansantarustosta ovat saaneet siivet alleen Anneli Kannon käsissä. Tässä on kokoelma vauhdikkaita versioita vanhoista taruista uusilla mausteilla. Mika Kolehmaisen vitsikäs kuvitus täydentää mukavasti tekstiä.

Kenelle? Lyhyet tarinat vangitsevat jo alakouluikäisen lukijan, mutta tarinat toimivat varmasti myös esimerkiksi yläkoulun tai lukion myyttien opetuksessa.

MULLISTUKSIA

-Tapahtuisipa edes jotakin! huusi Ilmatar.

Heti nousi myrsky. Myrsky nosti laineita ja heitteli Ilmatarta sinne tänne. Meri kuohui ja pauhasi. Ilmatar heittelehti aalloissa, vettä meni nenään ja korviin. Kun myrsky laantui ja ilma kirkastui, ilmatar ymmärsi odottavansa lasta, jonka isä oli meri. (s. 83–84.)

- Tarinassa kerrotaan kalevalainen maailmansyntymyytti. Keksikää, miksi ja mistä luonnonvoimat ja -mullistukset ovat syntyneet. Tutkikaa sanomalehdistä uutisia maailmalta. Millaisia luonnonmullistuksia on tapahtunut? Kirjoittakaa niille myyttisiä selityksiä. Mitä on vedenpaisumuksen, lumivyöryn, maanjäristyksen tai suuren myrskyn takana?

AINO JA MERENNEIDOT

Aino juoksi itkien rannalle asti. Hän istui rantakivelle ja katseli järvelle. Niemen kärjessä oli kummallisen näköinen kari. Aivan kuin kivellä olisi keikistellyt kolme tyttöä. Aino katsoi tarkemmin. Tytöt vilkuttivat hänelle. Aino vilkutti takaisin. Tytöt viittilöivät Ainoa luokseen. (s. 94.)

- Aino päättyy tarinassa merenneitojen seuraksi veden syvyyksiin. Jos sinä voisit valita, mikä satuhahmo tai myyttinen haltija, maahinen, peikko, veden asukas tai ilman henki sinä haluaisit olla? Keksi itsellesi nimi ja tarina, miksi sinusta tuli sellainen.
- Pohtikaa, millainen Ainon tarina olisi nykyhetkessä. Keksikää tarinasta lööppejä ja kirjoittakaa uutisia.